

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Asan/9/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015202137
Dátum vydania rozhodnutia: 09.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015202137.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členiek senátu JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: L. B., F. XX, XXX XX Q., právne zastúpený Mgr. Petrom Hradským, advokát a konateľ HRADSKÝ, s. r. o., Dostojevského rad 1, 811 09 Bratislava, IČO: 50 917 528, proti žalovanému (sťažovateľovi): Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: OU-BA-OOP2-2015/081652-002/JBI zo dňa 19.10.2015, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/307/2015-35 zo dňa 09.03.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/307/2015-35 zo dňa 09.03.2017 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) zrušil rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Bratislava, odboru opravných prostriedkov č. OU-BA-OOP2-2015/081652-002/JBI zo dňa 19.10.2015 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-BA-OCDPK1-2015/038852-2/PIN zo dňa 04.08.2015 podľa § 191 ods. 1 písm. c), písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal právo na úplnú náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že žalobca bol správnym orgánom sankcionovaný za nedodržanie povinnosti uvedenej v § 21 ods. 1 písm. b) bod 1 a 2 zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 725/2004 Z. z.“), keď v ustanovených lehotách nepodrobil vozidlo technickej kontrole pravidelnej v zákonom stanovenej lehote podľa § 50 ods. 1 zákona č.

725/2004 Z. z. a § 47 ods. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky č. 578/2006 Z. z. a emisnej kontrole pravidelnej v zákonom stanovenej lehote podľa § 68 ods. 1 zákona č. 725/2004 Z. z. a § 67 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 578/2006 Z. z.

3. Konštatoval, že v predmetnej veci začal správny orgán konanie dňa 09.07.2015 doručením oznámenia o začatí správneho konania č. p. OU-BA OCDPK1-2015/038852/PIN zo dňa 23.06.2015, a to na základe oznámenia Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave, odboru poriadkovej polície, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto-západ č. p. ORP-P-29/BAI-OPP3-2015 zo dňa 25.02.2015, doručeného správne mu orgánu dňa 04.03.2015, o neplatnosti technickej a emisnej kontroly motorového vozidla žalobcu ev. č.: Q., tov. zn. ŠKODA, typ/variant/verzia V VIN č. A Správny orgán v automatizovanom informačnom systéme uvedenú skutočnosť preveril a zistil, že žalobca nepodrobil vozidlo pravidelným technickým a emisným kontrolám v zákonom stanovených lehotách. Lustráciou uvedeného vozidla dňa 06.05.2015 (záznam vytlačený dňa 02.06.2015) správny orgán zistil, že vozidlo malo platný záznam o technickej a emisnej kontrole do 21.08.2014. Z obsahu oznámenia o začatí správneho konania doručenom žalobcovi krajský súd zistil, že mu bola daná možnosť sa k dôvodom začatia konania vyjadriť v sedem-dňovej lehote, ktorá bola na základe žiadosti žalobcu predĺžená do 30.07.2015. Žalobca sa v stanovenej lehote nevyjadril, pričom bol upovedomený, že pokiaľ sa nevyjadrí bude mať správny orgán za to, že nemá námietky. Jeho vyjadrenie bolo správne mu orgánu doručené až dňa 07.08.2015, t. j. až po vydaní prvostupňového rozhodnutia. Žalobca žiadal opakovane o nariadenie ústneho pojednávania, pričom žalovaný uvedenej požiadavke žalobcu nevyhovel.

4. Správny súd mal za to, že žalovaný nepostupoval v súlade so zákonom o správnom konaní, keď neprihliadol na žalobcom namietanú skutočnosť a vo veci nepovažoval za potrebné ústne pojednávanie nariadiť vzhľadom na špeciálne procesné princípy obsiahnuté v odporúčaní Výboru ministrov Rady Európy č. R (91) 1. Uvedené vyzdvihuje i fakt, že prvostupňový správny orgán rozhodol bez toho, aby mal k dispozícii vyjadrenie žalobcu (hoci mu nemožno vyčítať, že by žalobcovi nedal možnosť sa k dôvodom začatia konania vyjadriť) a samotný nesúhlas žalobcu s postihom za jemu vytýkané konanie, ktorým došlo k porušeniu zákona.

5. Ďalej poukázal na nesprávnosť výkladu žalovaného, že polročná lehota nezačala plynúť od získania informácie lustráciou z informačného systému technických a emisných kontrol, ale až na základe podnetu zo strany polície. Takýto výklad totiž umožňuje správne mu orgánu nečinnosť v podobe absencie, či neadekvátneho zisťovania po dobu niekoľko mesiacov (pokiaľ by neuplynula päťročná objektívna lehota), bez hrozby negatívneho dôsledku pre správny orgán v podobe uplynutia prekluzívnej subjektívnej lehoty.

6. V predmetnej veci krajský súd konštatoval, že žalobca nepodrobil vozidlo pravidelnej technickej a emisnej kontrole od 21.08.2014, pričom žalovaný mal možnosť plnením si svojej zákonom uloženej povinnosti začať konanie počnúc uvedeným dátumom. Tým, že okresný úrad začal konanie o uložení pokuty žalobcovi až dňa 23.06.2015 prvým úkonom voči účastníkovi konania podľa § 18 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) zmeškal zákonom stanovenú lehotu, ktorá uplynula dňa 21.02.2015, čím z jeho strany došlo k vydaniu rozhodnutia na základe nesprávneho právneho posúdenia.

7. Krajský súd v Bratislave z vyššie uvedených dôvodov konštatoval nesprávne právne posúdenie veci, a preto preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušil. Žalobcovi priznal právo na úplnú náhradu trov konania.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

8. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/307/2015-35 zo dňa 09.03.2017 podal žalovaný v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť podľa § 438 ods. 1 SSP, nakoľko podľa jeho názoru krajský súd porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Sťažovateľ žiadal, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie s tým, že krajský súd žalobu zamietne a právo na náhradu trov konania žalobcovi neprizná.

9. Sťažovateľ mal za to, že krajský súd nesprávne právne posúdil vec, pretože neboli naplnené kumulatívne podmienky pre zrušenie rozhodnutí podľa § 191 ods. 1 písm. c) a g).

10. Sťažovateľ uviedol, že správne orgány konali v zmysle základných pravidiel konania uvedených v § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), pričom mali jednoznačne preukázané, že k porušeniu povinnosti žalobcom došlo. Nariadenie ústneho pojednávania by bolo neúčelné, viedlo by k priesťahom v konaní a bolo by nevhodné. Prvostupňový správny orgán postupoval v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku a žalobcovi dal možnosť vyjadriť sa k dôvodom začatia správneho konania v predmetnej veci. Akceptoval aj žalobcom navrhnutú žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie do 30.07.2015. V oznámení o začatí správneho konania bol žalobca upovedomený, že ak sa nevyjadrí v stanovenej lehote, bude mať správny orgán za to, že k veci nemá čo dodať a vo veci rozhodne. Vyjadrenie žalobcu bolo na správny orgán doručené až 07.08.2015, pričom prvostupňové rozhodnutie bolo vydané 04.08.2015. Žalobca bol upozornený aj na možnosť nahliadnutia do spisu, ktorú nevyužil.

11. K tvrdeniu krajského súdu ohľadom nariadenia ústneho pojednávania vzhľadom na odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy č. R(91) 1 sťažovateľ uviedol, že nakoľko ide o nezáväzné odporúčanie, nie je správny orgán povinný sa ním riadiť za každých okolností a jeho aplikácia sa musí posudzovať individuálne. Nielen osobitný zákon č. 725/2004 Z. z. neukladá povinnosť správneho orgánu nariadiť ústne pojednávanie, ale ani § 21 správneho poriadku.

12. Sťažovateľ konštatoval, že správny orgán sa dozvedá o skutočnostiach, ktoré sú dôvodom pre začatie konania buď z vlastnej kontrolnej činnosti alebo v právnej praxi je bežné, že sa o určitých faktoch dozvedá i z oznámení iných subjektov. Vlastná činnosť správneho orgánu smerujúca k začatiu správneho konania v predmetnej veci by v týchto prípadoch spočívala v tom, že by oprávnený zamestnanec správneho orgánu vyhľadávacou činnosťou na zaparkovaných vozidlách kontroloval platnosť technickej a emisnej kontroly na štítkoch, resp. by v rámci súčinnosti požiadal o spoluprácu dopravnú políciu a spolu s príslušníkmi dopravnej polície by po zastavení vozidiel skontroloval platnosť technickej a emisnej kontroly vozidla. Následne si takto získanú informáciu musí správny orgán preveriť v zmysle § 101 písm. k) zákona č. 725/2004 Z. z. v automatizovanom informačnom systéme podľa evidenčného čísla vozidla, prípadne VIN č. vozidla, pričom nevyhnutnou podmienkou je, aby aspoň jeden z týchto údajov mal správny orgán v dispozičnej sfére, nakoľko tento údaj po prihlásení sa do AIS-u zadáva do systému a vie si tak odkontrolovať konkrétne vozidlo. Vzhľadom k tomu, že v centrálnej evidencii vozidiel Ministerstva vnútra Slovenskej republiky je evidovaných niekoľko stotisíc vozidiel je absolútne nereálne, aby správny orgán denne preveroval všetky vozidlá evidované na území Slovenskej republiky s cieľom zistiť všetky vozidlá, ktoré neboli podrobené technickým a emisným kontrolám, nakoľko systém automaticky negeneruje vozidlá, ktoré túto zákonnú povinnosť nemajú splnenú.

13. Až odo dňa 01.07.2016 účinnosťou zákona č. 387/2015 Z. z. o jednotnom informačnom systéme v cestnej doprave a o zmene a doplnení niektorých zákonov po prihlásení zamestnanca do jednotného informačného systému cestnej dopravy tento systém automaticky generuje rozkaz o uložení pokuty za neabsolvovanie technickej a emisnej kontroly vozidla bez zadania konkrétneho údaje ev. čísla, prípadne VIN č. vozidla. Z tohto dôvodu začal správny orgán správne konanie dňa 09.07.2015 doručením oznámenia o začatí správneho konania žalobcovi na základe podnetu z polície doručeného dňa 04.03.2015, a teda prekluzívna lehota na začatie správneho konania bola zachovaná.

14. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti, doručenom krajskému súdu dňa 08.06.2017, navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol a žalobcovi priznal právo na náhradu trov kasačného konania v celom rozsahu.

15. K námietke nesprávneho právneho posúdenia povinnosti nariadiť pojednávanie v správnom konaní uviedol, že argumentácia sťažovateľa je účelová a nesprávna nakoľko nerešpektuje medzinárodné záväzky Slovenskej republiky a ani ustálenú judikatúru najvyšších súdnych autorít. Paradoxne vyznieva tvrdenie sťažovateľa, že citované odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy nie je záväzné a správny orgán nie je povinný sa ním riadiť. Pritom to boli samotné správne orgány a priamo aj sťažovateľ ako odvolací správny orgán, ktorí aplikovali identické odporúčanie v napádaných rozhodnutiach vo vzťahu k sčítacej zásade pri určovaní výšky sankcie. Žalobca pre zvýraznenie správnosti právneho posúdenia zo strany krajského súdu uviedol, že napriek tomu, že tomuto právu zodpovedajúca povinnosť správneho orgánu nevplyva *expressis verbis* z vnútroštátneho práva, jej zdrojom je jednoznačne čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva k nemu (rozsudok Engel a ďalší proti Holandskému kráľovstvu z 08.06.1976, č. 5100/1971; Öztürk proti Nemecku z 21.02.1984, č. 8544/79; Diennet proti Francúzku z 26.09.1995, č. 18160/91, § 33; Malhous proti Českej republike z 12.07.2001, č. 33071/96, § 39; rozsudok NS SR z 24.02.2010, sp. zn. 2Sžo/200/2009). Nenariadenie ústneho pojednávania v správnom konaní o správnom delikte napriek žiadosti účastníka vníma ako porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze z 25.08.2010, sp. zn. III. US 231/2010-38. Z právneho posúdenia krajského súdu ako aj z poukázaných rozhodnutí najvyšších súdnych autorít jednoznačne vyplýva, že bolo povinnosťou žalovaného správneho orgánu nariadiť pojednávanie v konaní vo veci žalobcu ako účastníka konania o uloženie administratívnej sankcie. Pokiaľ správne orgány túto svoju povinnosť nespĺnili, porušili právo žalobcu na spravodlivé konanie, čo správne rezultovalo v zrušení ich rozhodnutí súdom v rámci súdneho prieskumu administratívnych rozhodnutí. Nie je správny záver sťažovateľa, že na zrušenie rozhodnutia v rámci súdneho prieskumu musia byť kumulatívne splnené podmienky ustanovené v § 191 ods. 1 písm. c) a písm. g) SSP, keďže na zrušenie správneho rozhodnutia súdom postačuje splnenie ktorejkoľvek z uvedených podmienok samostatne, nie kumulatívne.

16. K námietke nesprávneho právneho posúdenia určenia momentu rozhodného pre plynutie subjektívnej prekluzívnej doby na začatie konania o uložení sankcie za správny delikt uviedol, že argumentácia sťažovateľa ignoruje zmysel a postavenie kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým sa brojí proti právoplatnému rozhodnutiu všeobecných súdov. Jeho sťažnostná argumentácia, ktorou sa domáha zrušenia právoplatného rozhodnutia súdu, je vystavaná iba na odlišnom právnom názore na prejednávanú problematiku. Výhovenie kasačnej sťažnosti sťažovateľa, v ktorej absentuje argumentácia odôvodňujúca svojou intenzitou zásah do princípu nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí by predstavovalo ústavne neudržateľný zásah do práva žalobcu na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, a preto jej nemožno zo strany kasačného súdu vyhovieť. Sťažovateľ síce označil právne hodnotenie súdu, proti ktorému brojí, avšak podstata jeho nesúhlasného stanoviska k právnomu posúdeniu krajského súdu je vystavaná na tvrdeniach o praxi správneho orgánu a jeho organizačnom a technickom vybavení a programovom usporiadaní databáz spravovaných správnym orgánom. Žiadna z uvedených skutkových okolností však nepredstavuje právnu argumentáciu reálne vecne polemizujúcu s právnym názorom krajského súdu, ktorá by bola založená iným, právne logicky zdôvodneným alternatívnym právnym názorom na danú vec, čo je obsahovou požiadavkou kasačnej sťažnosti vyplývajúcej z jej postavenia mimoriadneho opravného prostriedku. Žalobca bol toho názoru, že správny orgán v zmysle zákona eviduje v databáze, ku ktorej má nepretržitý prístup údaj o tom, či je nejaké vozidlo evidované v evidencii, či bolo vozidlo trvalo alebo dočasne vyradené z evidencie ako aj údaj o tom, či bolo alebo nebolo podrobené technickej alebo emisnej kontrole. Okresný úrad má zákonom uloženú povinnosť sledovať splnenie povinností zo strany držiteľov motorových vozidiel. Momentom nezaevidovania splnenia povinnosti podrobiť vozidlo technickej a emisnej kontrole sa v dispozícii správneho orgánu nachádzajú všetky potrebné údaje pre začatie konania, keďže, ako uvádzajú samotné správne orgány, je irelevantné, či je vozidlo v premávke alebo nie je. Žalobca v celom rozsahu odmieta spôsob argumentácie sťažovateľa, kedy tento obhajuje svoj výklad technickými a organizačnými

ťažkosťami, resp. nedostatočným programovým vybavením neumožňujúcim spracovanie údajov z jeho databáz a úradných evidencií, ktorými disponuje. Na podporu svojej argumentácie o správnosti právneho názoru krajského súdu žalobca poukazuje na podrobný výklad pojmu „dozvedieť sa“ Najvyšším správnym súdom Českej republiky sp. zn. 7Afs/14/2011 zo dňa 18.09.2012.

III.

Konanie na kasačnom súde

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 449 ods. 2 písm. a) SSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je dôvodná.

18. Najvyšší súd SR ako príslušný súd podľa § 11 písm. g) SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

19. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/307/2015 - 35 zo dňa 09.03.2017, ktorým tento podľa § 191 ods. 1 písm. c) a písm. g) SSP zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

20. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil, že Okresnému úradu Bratislava, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií bolo dňa 04.03.2015 oznámené Okresným riaditeľstvom PZ v Bratislave I, že osobné motorové vozidlo žalobcu malo platnú technickú a emisnú kontrolu do dňa 21.08.2014. Na základe tohto zistenia začal prvostupňový správny orgán správne konanie vo veci uloženia pokuty oznámením zo dňa 23.06.2015, doručeným žalobcovi dňa 09.07.2015. Rozhodnutím č. OU-BA-OCDPK1-2015/038852-2/PIN zo dňa 04.08.2015 prvostupňový správny orgán žalobcovi ako prevádzkovateľovi vozidla uložil pokutu vo výške 166,- eur za to, že nedodrжал povinnosť uvedenú v § 21 ods. 1 písm. b) bod 1 a 2 zákona č. 725/2004 Z. z. a v ustanovených lehotách nepodrobil vozidlo technickej kontrole pravidelnej v zákonom stanovenej lehote podľa § 50 ods. 1 zákona č. 725/2004 Z. z. a § 47 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 578/2006 Z. z. a emisnej kontrole pravidelnej v zákonom stanovenej lehote podľa § 68 ods. 1 zákona č. 725/2004 Z. z. a § 67 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 578/2006 Z. z. Na základe žalobcom podaného odvolania bolo toto rozhodnutie druhostupňovým rozhodnutím žalovaného potvrdené.

21. Skutkový stav, a teda nespĺnenie si povinnosti žalobcu podrobiť vozidlo technickej a emisnej kontrole v zákonom stanovenej lehote nebol sporný. Spornou otázkou medzi účastníkmi konania bola skutočnosť, kedy začala plynúť subjektívna šesťmesačná lehota v zmysle § 107 ods. 18 zákona č. 725/2004 Z. z.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

22. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

23. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú

ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

24. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

25. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

26. Podľa § 21 ods. 1 písm. b) bod 1, 2 zákona č. 725/2004 Z. z. prevádzkovateľ vozidla, ktoré je v premávke na pozemných komunikáciách, je povinný v ustanovených lehotách bez vyzvania a na vlastné náklady podrobiť

1. vozidlo technickej kontrole pravidelnej spôsobom a v rozsahu ustanovenom všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným na vykonanie tohto zákona,

2. motorové vozidlo emisnej kontrole pravidelnej spôsobom a v rozsahu ustanovenom všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným na vykonanie tohto zákona.

27. Podľa § 50 ods. 1 citovaného zákona v lehote od šiestich mesiacov do štyroch rokov podlieha technickej kontrole pravidelnej vozidlo, ktoré je evidované v Slovenskej republike, a nie je dočasne vyradené z evidencie podľa osobitného predpisu a jednotlivito dovezené vozidlo z členského štátu alebo iného zmluvného štátu podľa § 16a, ktoré nemá platný doklad o vykonaní technickej kontroly, pred jeho prihlásením do evidencie vozidiel v Slovenskej republike a jednotlivito dovezené motorové vozidlo z tretieho štátu podľa § 16b pred jeho prihlásením do evidencie vozidiel v Slovenskej republike a opätovne schvaľované vozidlo podľa § 16d. Lehoty technických kontrol pravidelných pre jednotlivé kategórie vozidiel ustanoví všeobecne záväzný právny predpis vydaný na vykonanie tohto zákona.

28. Podľa § 68 ods. 1 citovaného zákona v lehote od jedného roka do štyroch rokov podlieha emisnej kontrole pravidelnej motorové vozidlo, ktoré je evidované v Slovenskej republike a nie je dočasne vyradené z evidencie podľa osobitného predpisu, jednotlivito dovezené motorové vozidlo z členského štátu alebo iného zmluvného štátu podľa § 16a, ktoré nemá platný doklad o vykonaní emisnej kontroly, pred jeho prihlásením do evidencie vozidiel v Slovenskej republike a jednotlivito dovezené motorové vozidlo z tretieho štátu podľa § 16b pred jeho prihlásením do evidencie vozidiel v Slovenskej republike a opätovne schvaľované vozidlo podľa § 16d. Lehoty emisných kontrol pravidelných pre jednotlivé kategórie vozidiel ustanoví všeobecne záväzný právny predpis vydaný na vykonanie tohto zákona.

29. Podľa § 47 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 578/2004 Z. z. technickej kontrole pravidelnej podlieha vozidlo kategórie L3e, L4e, L5e, L6e, L7e, M1, N1, O1 a O2 v lehote štyroch rokov po jeho prvom prihlásení do evidencie a potom periodicky v dvojočných lehotách.

30. Podľa § 67 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 578/2004 Z. z. emisnej kontrole pravidelnej podlieha vozidlo kategórie M1 a N1 so zážihovým motorom so zdokonaleným emisným systémom lehote štyroch rokov po jeho prvom prihlásení do evidencie a potom periodicky v dvojočných lehotách.

31. Podľa § 101 písm. k) citovaného zákona okresný úrad, sleduje, či prevádzkovateľ vozidla podrobuje vozidlo v ustanovených lehotách technickým kontrolám pravidelným podľa § 50 ods. 1 a emisným kontrolám pravidelným podľa § 68 ods. 1, a tieto údaje porovnáva s databázou evidovaných vozidiel.

32. Podľa § 107 ods. 2 písm. c) a d) citovaného zákona pokutu 166 eur uloží okresný úrad tomu, kto nepodrobil vozidlo v ustanovenej lehote technickej kontrole pravidelnej podľa § 50 ods. 1; pokuta sa uloží za každé vozidlo, nepodrobil motorové vozidlo v ustanovenej lehote emisnej kontrole pravidelnej podľa § 68 ods. 1; pokuta sa uloží za každé motorové vozidlo.

33. Podľa § 107 ods. 18 citovaného zákona konanie o uloženie pokuty podľa ods. 1 až 13 možno začať do šesť mesiacov odo dňa, v ktorom sa príslušný orgán štátneho odborného dozoru dozvedel o porušení povinnosti; najneskôr do piatich rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.

34. Podľa § 18 ods. 1, 2 správneho poriadku konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu. Konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správne orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

35. Kasačný súd uvádza, že zákonodarca v § 107 ods. 18 zák. č. 725/2004 Z. z. ustanovuje lehotu, v ktorej príslušný orgán štátneho odborného dozoru môže začať konanie o uložení pokuty. Z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že zákonodarca ustanovil subjektívnu lehotu pre začatie správneho konania o uložení pokuty do šiestich mesiacov, odo dňa keď sa správny orgán dozvedel o porušení povinnosti a objektívnu lehotu do piatich rokov, keď toto porušenie nastalo, ako zákonný predpoklad pre uloženie pokuty v súlade so zákonom.

36. Z uvedených dôvodov pri aplikácii citovanej právnej normy je treba vychádzať z účelu inštitútu lehôt, ktorého zmyslom je zníženie neurčitosti pri uplatňovaní práv, resp. právomocí, časového obmedzenia stavu neistoty v právnych vzťahoch, urýchlenie procesu rozhodovania s cieľom reálneho dosiahnutia zamýšľaných cieľov. Lehoty k rozhodnutiu totiž predstavujú v právnom štáte jeden z mechanizmov výrazne obmedzujúcich tendencie k nekontrolovateľnosti správnych orgánov a prieťahov v konaní pred nimi.

37. Začiatok päťročnej objektívnej lehoty začína plynúť v zmysle § 107 ods. 18 zákona č. 725/2004 Z. z. dňom, keď k porušeniu došlo, v tomto prípade dňom 22.08.2014, kedy vozidlo žalobcu už nemalo platnú technickú a emisnú kontrolu.

38. Začiatok šesťmesačnej subjektívnej lehoty začal plynúť v zmysle § 107 ods. 18 zákona č. 725/2004 Z. z. odo dňa, v ktorom sa príslušný orgán štátneho odborného dozoru dozvedel o porušení povinnosti, a to dňa 04.03.2015, kedy bolo Okresnému úradu Bratislava, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií oznámené Okresným riaditeľstvom PZ v Bratislave I, že osobné motorové vozidlo žalobcu malo platnú technickú a emisnú kontrolu do 21.08.2014. Koniec subjektívnej šesťmesačnej lehoty v danom prípade pripadol na deň 04.09.2015. Prvostupňový správny orgán začal správne konanie vo veci uloženia pokuty oznámením zo dňa 23.06.2015, doručeným žalobcovi dňa 09.07.2015, a teda včas.

39. V zmysle ustálenej judikatúry „1. rozhodujúcou skutočnosťou pre začatie plynutia subjektívnej lehoty na uloženie sankcie za správny delikt je skutočnosť, že sa správny orgán dozvedel o porušení zákona, 2. lehoty na vydanie rozhodnutia o postihu za správny delikt v právnom štáte predstavujú jeden z mechanizmov obmedzujúci prieťahy v správnom konaní, ktorý je súčasne prostriedkom ochrany účastníka správneho konania proti postupu orgánu verejnej moci“ (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžf/51/2010 zo dňa 22.06.2011).

40. Subjektívna lehota teda plynie v rámci objektívnej lehoty a po uplynutí objektívnej lehoty už správny orgán pokutu uložiť nemôže. Kasačný súd teda uzatvára, že zákon upravuje dva druhy lehôt na začatie konania o uloženie pokuty, a to subjektívnu a objektívnu. Začiatok objektívnej lehoty začína plynúť nasledujúci deň po porušení povinnosti. V tomto prípade začiatok objektívnej lehoty v zmysle ust. § 107 ods. 18 zákona č. 725/2004 Z. z. pripadol na deň 22.08.2014. Za začiatok subjektívnej lehoty je možné považovať deň 04.03.2015, kedy bolo Okresnému úradu Bratislava, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií oznámené Okresným riaditeľstvom PZ Bratislava I, že predmetné osobné

motorové vozidlo žalobcu malo platnú technickú a emisnú kontrolu do 21.08.2014.

41. Za okamih, kedy sa správny orgán dozvedel o porušení príslušnej povinnosti je možné v tomto prípade podľa názoru kasačného súdu považovať deň 04.03.2015, t. j. deň, kedy bolo Okresnému úradu v Bratislave oznámené prostredníctvom Okresného riaditeľstva PZ Bratislava I ukončenie platnosti emisnej a technickej kontroly.

42. Ako bolo povedané vyššie, zákon č. 725/2004 Z. z. ustanovuje dve lehoty na začatie konania - subjektívnu a objektívnu. Subjektívna lehota je taká, ktorej začiatok plynutia určuje subjektívny okamih. V opačnom prípade, teda ak by začiatok plynutia tak šesťmesačnej ako aj päťročnej bol ten istý, zákonodarca by nemal dôvod stanovovať dve rôzne lehoty. Inak povedané, k zisteniam o pravidelných technických a emisných kontrolách je potrebné tieto údaje porovnať aj s databázou evidovaných vozidiel, čo nemožno chápať ako samotné vyskytnutie sa určitej informácie v systéme, tak ako dôvodil krajský súd.

43. Kasačný súd z obsahu administratívneho spisu mal nesporne preukázať, že vo veci uloženia pokuty žalobcovi správny orgán začal konanie na základe oznámenia Okresného riaditeľstva PZ Bratislava, odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie PZ Bratislava Staré Mesto-západ č. p. ORP-P-29/BAI-OPP3-2015 zo dňa 25.02.2015, ktoré bolo doručené na prvostupňový správny orgán dňa 04.03.2015. Z tohto oznámenia sa prvostupňový správny orgán dozvedel o neplatnosti technickej a emisnej kontroly motorového vozidla žalobcu (EČV: Q. H.) a následne po preverení v automatizovanom informačnom systéme technických a emisných kontrol bolo začaté správne konanie.

44. Kasačný súd uzatvára, že prekluzívna lehota sa viaže na moment, kedy sa správny orgán dozvedel o porušení povinnosti a nie na moment, kedy k porušeniu došlo. To znamená, že subjektívna šesťmesačná lehota v danom prípade bola zo strany žalovaného zachovaná. Vzhľadom na určité skutkové a právne okolnosti daného prípadu je potrebné dať za pravdu žalovanému, že správne orgány postupovali v súlade so zákonom.

45. K otázke nenariadenia ústneho pojednávania z hľadiska ust. § 21 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov kasačný súd uvádza, že nemôže súhlasiť s právnym názorom krajského súdu a tento jeho názor je i v rozpore s ostatnou judikatúrou Správneho kolégia Najvyššieho súdu SR, ktorá bola prijatá v roku 2018 na zasadnutí Správneho kolégia Najvyššieho súdu SR a ktorá je zakotvená v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR vo veciach správnych č. 4/2018 pod č. 41. Z právnej vety uvedeného judikátu vyplýva nasledovný záver:

I. Nariadenie ústneho pojednávania správnymi orgánmi vo veciach správnych deliktov a iných správnych deliktov je len fakultatívne. V rámci tejto kategórie správnych deliktov sa zásada ústnosti neuplatňuje, a to spolu so zásadou verejnosti a bezprostrednosti. V zmysle správneho poriadku nariadenie ústneho pojednávania je ponechané na správnej úvahe správneho orgánu a jeho správna úvaha závisí od skutkových okolností v danej veci. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že zákon o priestupkoch upravil inštitút ústneho pojednávania v priestupkových veciach kogentným spôsobom. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13.12.2017, sp. zn. 6Asan/2/2016)

46. Podľa § 109 ods. 1 citovaného zákona na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. V danom prípade osobitný predpis nehovorí nič o povinnosti správneho orgánu nariadiť vo veci ústne pojednávanie.

47. Podľa § 21 ods. 1 správneho poriadku správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Správny poriadok teda predpokladá dve formy konania pred správnym orgánom, administratívnu (písomnú) a ústnu.

48. Posúdenie vhodnosti, resp. potreby nariadenia ústneho pojednávania neprislúcha účastníkovi konania, ale správnemu orgánu, ktorý svoju diskrečnú právomoc uplatní v súlade s povahou danej veci.

Žalovaný mal za to, že postup ako aj rozhodnutie správneho orgánu je zákonné, nakoľko nenariadením ústneho pojednávania správny orgán v danom prípade postupoval v súlade so správnym poriadkom a je potrebné zdôrazniť, že skutkový stav nebol sporný medzi účastníkmi, takže z hľadiska povahy veci, ak správne orgány vo veci nenariadili ústne pojednávanie, nemožno hovoriť o porušení zákona z ich strany, a teda ich procesný postup je súladný so zákonom. V žiadnom prípade vo veci nejde o priestupok, ale o iný správny delikt a tieto kategórie správnych deliktov je potrebné z hľadiska povinnosti nariadiť ústne pojednávanie dôsledne z hľadiska odlišnej procesnej úpravy rešpektovať.

49. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd po preskúmaní zistil dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodol o zrušení napadnutého rozhodnutia krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 462 ods. 1 SSP), v ktorom bude tento viazaný právnym názorom kasačného súdu (§ 469 SSP).

50. Záverom kasačný súd uvádza, že zákon č. 725/2004 Z. z. bol zrušený zákonom č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa § 170 citovaného zákona konania začaté a právoplatne neukončené pred účinnosťou tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

51. Ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

52. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.